

der behandles i de 2 konventioner og 2 henstillinger om fastsættelse af mindstelønnen inden for industrien, handelen og landbruget. Under drøftelserne i komiteen pegedes dels på betydningen af arbejdsgivernes og arbejdernes deltagelse i lønfastsættelsen, dels på det uheldige i den i visse lande bestående ordning, hvorefter lønnen sættes i relation til mængden og kvaliteten af det udførte arbejde, idet denne praksis indebar mulighed for en reduktion af den fastsatte mindsteløn.

Under drøftelsen af rapporten i plenarforsamlingen blev der fra flere sider givet udtryk for påskønnelse af det arbejde, der udføres i komiteen til sikring af, at de på arbejdskonferencerne truffne beslutninger i videst muligt omfang omsættes til praktiske realiteter i de forskellige lande. I lighed med sidste år fremkom fra tunesisk side en udtalelse om, at Frankrig havde krænkert foreningsfriheden i Algier. Den franske regerings repræsentant bestred dette og nævnte, at den franske regering for at komme de fra forskellige sider fremsatte beskyldninger til livs havde anmodet nobelpristagerne *François Mauriac*, *Roger Martin du Gard* og *Albert Camus* om at ville undersøge forholdene i Algier.

Det samlede antal ratifikationer af internationale arbejdskonventioner, der siden 1919 er foretaget af organisationens medlemsstater, udgør pr. 15. maj 1958 ialt 1 808. Til sammenligning kan anføres, at ratifikationernes antal i 1927 og 1949 udgjorde henholdsvis 229 og 1 000.

IV. Forskelsbehandling i adgang til beskæftigelse og erhverv.

(2. behandling).

Ved første behandling af dette spørgsmål på arbejdskonferencen i 1957 blev det vedtaget at søge udarbejdet en konvention, indeholdende de principielle bestemmelser om spørgsmålet, samt en henstilling, indeholdende de mere detaljerede regler.

Arbejdsbureauet havde herefter i en rapport om spørgsmålet udarbejdet udkast til en konvention og en henstilling.

Atter i år behandlede spørgsmålet om dokumenternes form. Arbejdsgiverrepræsentanterne gjorde gældende, at et eventuelt dokument måtte være tilstrækkeligt smidigt

til at sikre en effektiv fjernelse af de fordomme, som giver anledning til forskelsbehandling, og de stillede under hensyn hertil et ændringsforslag, hvorefter der alene skulle søges vedtaget en henstilling. Forslagsstillerne støttedes heri af USA's regeringsrepræsentant. Arbejderrepræsentanterne og en række regeringsrepræsentanter var af den opfattelse, at en konvention i højere grad end en henstilling ville kunne påvirke regeringerne og den offentlige mening. Ændringsforslaget forkastedes af komiteen.

Der blev herudover i komiteen stillet en række ændringsforslag med hensyn til indholdet af det foreliggende konventionsudkast. Fra irsk side stillede der således forslag om at flytte bestemmelsen om forskelsbehandling på grund af køn fra art. 1 a til art. 1 b, således at konventionen herefter kun finder anvendelse på denne art forskelsbehandling, for så vidt den enkelte ratificerende medlemsstat træffer bestemmelse herom. Forslaget forkastedes. Med udgangspunkt i forskellige ændringsforslag drøftede komiteen forståelsen af begrebet „national oprindelse“. Det vedtoges i komitérapporten at indføje en bemærkning om, at forskelsbehandling ikke må øves over for statsborgere født af udenlandske forældre eller født uden for vedkommende medlemsstat. Et af arbejdsgiverrepræsentanterne stillet forslag om i art. 1 at indføje et forbud mod forskelsbehandling på grund af medlemsskab eller ikke-medlemsskab af en fagforening forkastedes.

Et af den irske regeringsrepræsentant stillet ændringsforslag til art. 1, som ville have til følge, at ratificerende medlemsstater kunne forbeholde visse kategorier af beskæftigelse for mænd, ugifte kvinder og enker, forkastedes.

Et af den sovjetrussiske regeringsrepræsentant stillet ændringsforslag til art. 2, hvorefter medlemsstaterne ville blive forpligtet til at forbyde forskelsbehandling ved lov, forkastedes.

Efter forslag fra arbejderrepræsentanterne ændredes formuleringen af art. 3, således at en ratificerende medlemsstat bl. a. forpligter sig til at gennemføre sådan lovgivning, som måtte være egnet til at sikre gennemførelsen af en politik, der tager sigte på ved de efter de nationale forhold og sæd-